

วันพุธที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2545 ปีที่ 15 ฉบับที่ 4942 หน้า 7

เกดปอลิส พีเมืองไทย

● เอกรัตน์ สาธารม ●

ekarat@nationgroup.com

ทีมนักวิจัยไทย เดินผลิตหุ่นยนต์รูปแบบใหม่

ช วงนี้จะเป็นช่วงที่ “หุ่นยนต์” สุดๆ ของ การพัฒนาหุ่นยนต์ เพื่อเข้ามาเสริมเป็น ผู้ช่วยของมนุษย์ จะเห็นได้จากช่วง ต่างๆ ที่พา กันหลัง ให้กันข้ามทวีปเพื่อเจน ความสำเร็จในการพัฒนาหุ่นยนต์ ที่พีไทยเรา เองก็ไม่เบา มีข่าวความสำเร็จในการพัฒนาหุ่น ยนต์มาให้เห็นกันอยู่เรื่อยๆ โดยเฉพาะจาก สมอของนักศึกษาไทยที่มีศักยภาพมาก ถึงขนาดไปคว้ารางวัลจากต่างชาติมาให้คุณไทย ได้เช่นนี้

ศูนย์เทคโนโลยีโลหะ และวัสดุแห่งชาติ (เอ็มเทค) หน่วยงานหนึ่งในสำนักงานพัฒนา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) มีโครงการวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาหุ่นยนต์ ที่น่าสนใจอยู่ด้วยเช่น โดยเป็นโครงการของ ภาควิชาศิลปกรรมเครื่องกล คณะ วิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบไปด้วย คณะผู้วิจัย ได้แก่ ดร.วิทยา วัฒนสุโกประสิทธิ์ (หัวหน้าโครงการ) ดร.วัชระ เลิศพิริยสุวัฒน์ และดร.รัชทิน จันทร์เจริญ ใช้ ชื่อโครงการว่า “รูปแบบของเทคโนโลยีการผลิต เชิงหุ่นยนต์ชั้นสูง”

เน้นทำงานร่วมมนุษย์-หุ่นยนต์

โดยความสำคัญของโครงการวิจัยชิ้นนี้ มุ่ง เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการทำงานร่วมกัน ระหว่างหุ่นยนต์กับมนุษย์ เพื่อเพิ่มศักยภาพ การทำงานในรูปแบบต่างๆ เป็นการรวมข้อดี ของมนุษย์กับหุ่นยนต์เข้าด้วยกัน

ทั้งนี้ ทีมงานวิจัยโครงการนี้ได้มองว่า มนุษย์มีความสามารถด้านการใช้สัมผัสทั้ง ๕

การรับรู้ และความสามารถตัดสินใจในการ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี ขณะเดียวกัน มนุษย์มีข้อจำกัดทางกายภาพ ในทางตรง กันข้ามหุ่นยนต์ก็สามารถเคลื่อนย้ายของที่ หนัก และสามารถทำงานที่มีความแม่นยำ และ สามารถโปรแกรมให้เข้ากับการทำงานลักษณะ ต่างๆ ได้

อย่างไรก็ตาม ข้อเสียของหุ่นยนต์ คือ

ต้องรู้ตำแหน่งของชิ้นงานอย่าง แน่นอน หากสภาพแวดล้อมของ ชิ้นงานเปลี่ยนไปหุ่นยนต์ จะไม่ สามารถทำงานได้ หรือทำได้อย่างไม่มี ประสิทธิภาพ ดังนั้น การรวมข้อดีของมนุษย์ และข้อดีของหุ่น ยนต์โดยการทำงาน ร่วมกันจึงเป็นสาขา ที่มีความสำคัญใน การแก้ปัญหาดัง กล่าว โดยต้อง คำนึงถึง สิ่ง ที่สำคัญ ที่สุด คือ ความปลอด

ภัย

ผลของเทคโนโลยีนี้ก่อ ให้เกิดวิทยาการใหม่ๆ ในการทำงาน เช่น หุ่นยนต์ช่วยผ่า ตัดหุ่นยนต์ช่วยในการ ประกอบชิ้นงาน หุ่นยนต์ที่นำมาใช้ในการ แพทย์ เช่น ช่วยพื้นฟูสมรรถภาพของผู้ป่วย ทั้งนี้ ยังรวมถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในการ ด้านความ บันเทิง และเทคโนโลยีสมัยนี้ที่จะพัฒนา

พัฒนาหุ่นยนต์รูปแบบใหม่

คณะวิจัยทีมนี้ มีแนวคิดที่จะพัฒนา

หุ่นยนต์แบบที่ไม่ต้องพึ่งอุปกรณ์จับยึดชิ้นงาน เพราะมองว่า เนื่องจากอุปกรณ์ดังกล่าวนั้นมี ราคาที่ค่อนข้างแพง และต้องเสียค่าใช้จ่าย และ เวลาในการโปรแกรมหุ่นยนต์

โดยทางทีมงานมองว่า ระบบการผลิต อัตโนมัติในปัจจุบันใช้หุ่นยนต์อุตสาหกรรม ซึ่งมีความแม่นยำสูง แต่มีความถูกต้องต่ำ ทำให้ระบบการผลิตดังกล่าวจำเป็นต้องใช้ อุปกรณ์จับยึดชิ้นงานในขณะที่ใช้งาน เพื่อให้ ชิ้นงานอยู่ในตำแหน่งที่แน่นอน และหุ่นยนต์จะ ถูกตั้งโปรแกรมทำงานโดยเทียบกับตำแหน่ง ของชิ้นงานนั้น

ทั้งนี้ ข้อเสียในการทำงานดังกล่าว อยู่ที่ อุปกรณ์จับยึดชิ้นงานมีราคาที่แพง เมื่อมีการ เปลี่ยนชนิดของชิ้นงานต้องหยุดกระบวนการผลิต เพื่อเปลี่ยนอุปกรณ์จับยึดชิ้นงานใหม่ และ จำเป็นต้องมีการปรับตั้งโปรแกรมควบคุมหุ่น ยนต์เสียใหม่ ดังนั้น คณะวิจัยจึงได้ดำเนินการ วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตด้วยหุ่น ยนต์แบบไม่ต้องพึ่งอุปกรณ์จับยึดชิ้นงาน เพื่อ ลดค่าใช้จ่าย และเพิ่มความคล่องตัวในการ เปลี่ยนระบบการผลิต

อย่างไรก็ตาม ขณะนี้ ทางทีมงาน กำลังอยู่ระหว่างขั้นตอนการศึกษา ศักยภาพ และพัฒนาต้นแบบของหุ่นยนต์ที่ทำงาน ร่วมกับมนุษย์ และระบบ LPS หรือ Local Positioning System ที่ใช้ในการผลิต ด้วยหุ่นยนต์แบบไม่ต้องพึ่งอุปกรณ์จับ ยึดชิ้นงาน

